

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 211. — ŠTEV. 211.

NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 10, 1935. — TOREK, 10. SEPTEMBRA 1935.

VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

MED VOJNIMI PRIPRAVAMI GOVORI MUSSOLINI O MIRU

DEŽEVJE V ABESINIJŠE NI PONEHALO, VSLED ČESAR SE BO VOJNA ZA PAR TEDNOV ZAVLEKLA

Veterani dvanajstih držav v Rimu. — Abesinija mora biti italijanska. — Vojaštvo neprestano odhaja v Afriko. — Laval je izgubil upanje, da bi mogel zadržati Mussolinija. — Abesinska armado vežbajo švedski častniki.

RIM, Italija, 9. septembra. — Mussolini je z balkona palače Venice množici 70,000 ljudi povedal, da ne mara mirno poravnati spora z Abesinijo in da je Italija odločna v tem, da poveča svojo posest v Afriki.

"Komu naj pripade Abesinija?" — je zaklical množici, ki se je zbrala na velikem trgu pred palačo Venice.

"Nam, nam!" je bil odgovor kot z enim glasom. Mussolini je odšel z balkona, zadovoljno se smej. Toda kričanje ljudstva ni hotelo prenehati in Mussolini se je zopet pokazal na balkonu.

"Ali je to, kar želite?" je vprašal. "Da, da!" je bil odgovor.

Malo prej je Mussolini govoril 15,000 veteranom iz dvanajstih držav in zatem 30,000 mladim fašistom, ki so prišli v Rim iz vseh krajev Italije.

"Veterani," je rekel Mussolini zbranim veteranom na velikem trgu, "želim se vam zahvaliti za pozdrav, katerega vam priskrbovavam. Prebivalci Rima so vas sprejeli z največjim veseljem, prvič, ker ste kot vojni veterani pokazali svoje čednosti in junaštvo na bojnem polju, drugič, ker ste katoličani, kakor je ves italijanski narod in tretjič, ker ste prijatelji Italije."

"Ko se vrnete v svojo domovino, upam, da boste nesli s seboj spomin na svoje bivanje med italijanskim narodom, ki želi mir, toda mir, ki ga spremlja pravica."

Navzlic temu, da "italijanski narod želi mir", vojaštvo neprestano odhaja v Afriko. Parnik Piedmonte je odplul iz Genove z 2000 vojakov v Eritrejo, parnik Liguria je peljal 112 častnikov in 3068 črnosrajčnikov iz Napolja v Massavo.

PARIZ, Francija, 9. septembra. — Svetovalci ministrskega predsednika Laval pravi, da je izgubil vsako upanje, da bi mogel preprečiti Italiji, da ne bi z oboroženo silo zasedla Abesinije.

Laval se celo boji, da ne bo mogel izvesti svojega načrta za splošni evropski mir.

Laval ima največje skrbi glede kazni, katero bi mogoče Ligin svet določil za Italijo in to hoče na vsak način preprečiti. Vendar pa je dvomljivo, da bo Liga molčala, kadar prično Italijani vojno z Abesinijo.

PARIZ, Francija, 9. septembra. — List "Oeuvre" pravi, da je angleški delegat stotnik Anthony Eden delegatom rekel, da je angleška mornarica pripravljena za vsak slučaj.

List pravi, da diplomati vedno bolj odkrito govorijo o možnosti, da bo Anglija v slučaju vojne v Abesiniji zaprla Sueski kanal.

ADDIS ABABA, Abesinija, 9. septembra. — Ker ni upanja, da bi Liga narodov mogla odvrniti vojno v Abesiniji, so se švedski častniki, ki vežbajo abesinsko artilerijo, odločili, da pošljejo svoje žene in otroke iz dežele.

Ker deževje še vedno ni ponehalo, se bo vojna mogoče zavlekla še nekaj tednov in bo odbor zastopnikov petih držav imel dovolj časa, da odloči glede spora z Italijo.

Inozemski svetovalci svetujejo cesarju Haile Selassie, da obdrži "železno fronto" proti novim mirovnim načrtom, ki se izdelujejo v Ženevi, ker so nevarni za neodvisnost Abesinije.

Senator Huey Long podlegel ranam

BUTLER SVARI PRED VOJNO

Nezvestoba narodov je vzrok vojn. — Svet bo padel v dobo surove sile. — Vlade je treba prisiliti, da spoštujejo moralo.

Predsednik Columbia vseučilišča Nicholas Murray Butler pravi v svoji "mirovni poslanici" na mednarodno razstavo v San Diego, Cal., da je svet zopet kot leta 1914 na pragu nove vojne. Temu je po njegovem mnenju kriv človeški pohlep, človeška nezanesljivost in nezvestoba.

Navzlic veliki vojni, pravi Butler, — ki je skoro popolnoma uničila družabne, gospodarske in politične sisteme sveta in ki je povzročila smrt ali bolezen skoro 30,000,000 ljudem in je zahtevala prihranke dveh in pol stoletij, stojimo na pragu enakega izbruh. Temu je kriv človeški pohlep, človeška nezanesljivost in nezvestoba.

Ako v obljube vlad, ki so bile dane v svečanih in svetih pogodbah, ne moremo več zaupati, kje je potem podlaga za civilizacijo, ki je zgrajena na morali? Ali ne pomeni to padec na kulturno stopnjo, v kateri odločuje samo surova sila? Neobhodno potrebno je, da zahtevamo, da je morala najvišja moč in prisilimo vlade, da jo spoštujejo.

V svoji lastni deželi morajo oni, ki verujejo v mir in prosperiteto, s svojimi glasovi kaznovati vsakega politika, ki svoj vpliv porabi za vojno ali pa za vojne priprave.

Minul je čas, ko si more velik ali majhen narod zagotoviti svojo lastno varnost. Edina prava varnost za vsak narod je kolektivno delo vseh narodov. Prava in stalna prosperiteta je mogoča le v skupnem delu vseh narodov.

TRIJE UMRLI ZA DUHOVNICA

Tamulte, Mehika, 9. sept. — Ko je hotela danes policija aretirati katoliškega duhovnika Fernandez de Aguada, so se ji farani postavili v bran. Policija je oddala na njegove pristaše več streliv ter tri usmrtila. Med njimi je bil tudi neki dvanajstletni deček, ki je smrtno ranjen zaklical: — Naj živi Krist!

Duhovnik je bil pozneje aretiran in izgnan iz dežele.

Cesarjevi svetovalci so se naglo vrnili s počitnic, da pripravijo novo snov za podporo abesinske zadeve pred Ligo narodov.

Haile Selassie je odločno zavrnil francoski predlog, da bi Italija dobila protektorat nad Abesinijo po načinu angleškega protektorata nad Irakom. — Cesar je do sedaj odklonil vsako nadoblast nad Abesinijo.

ŽALNI OBREDI ZA ŽRTVE VIHARJA

V Floridi sežigajo žrtve viharja. — Vihar je ubil 446 ljudi. — Vzelo bo še nekaj dni, predno bodo vsi mrličji pokopani.

Miami, Fla., 9. septembra. — Medtem ko sežigajo žrtve zadnjega viharja, je guvernir David Scholtz skupno s sorodniki mrtvih in s svojimi prijatelji priredil javno žalovanje za umrliimi.

Prvo javno žalovanje je bilo v Bayfront parku, kjer se je nabralo na tisoče ljudstva, da izkaže zadnjo čast mrtvim, katerih identiteta ni bila dognana. Na Woodlawn pokopališču je bilo v petih dolgih vrstah postavljenih 82 krst nepoznatih žrtev in poleg njih 32 krst, ki bodo na razne kraje poslane sorodnikom.

Medtem pa na odredbo FERA ravnatelja Conrad Van Hynunga sežigajo mrličje, da se prepreči kaka kužna bolezen. Vzelo bo še nekaj dni, predno bodo spravili vse mrličje izpod razvalin, kajti Florida Keys je ena sama razvalina.

Koliko ljudi je v viharju našlo smrt, še ni dognano in kot pravijo uradniki Rdečega križa, tega tudi najbrže ne bo nikdar mogoče dognati. Število mrtvih in pogrešanih cenijo na okoli 500. Po površnih podatkih Rdečega križa je mrtvih in pogrešanih 446 ljudi.

Zvezna vlada preiskuje okoliščine katastrofe in želi dognati, kdo je kriv, da veterani niso bili pravočasno posvarjeni na bližajoči se vihar, da bi si mogli poiskati varen kraj.

ANGLEŠKA KRIŽARKA ODPLULA PROTI MALTI

Hamilton, Bermuda, 9. sept. — Angleška križarka "Ajax," ki je bila prideljena ameriškeemu in zapadnoindijskemu škadronu, je dobila povelje, naj takoj odpluje proti Malti v Sredozemskem morju.

22 VSTAŠEV OBDOJENIH NA SMRT

London, Anglija, 9. sept. — Reuterjeva brzojavka iz Albanije naznaja, da je bilo obdojenih na smrt dvaindvajset oseb, ki so se udeležile zadnje vstaje v Fieri. Devet jih je bilo obdojenih na dosmrtno ječo.

D'ANNUNZIO APELIRA NA FRANCOZE

Tudi "božanski" pesnik se je vmešal v italijansko-abesinski spor. — V pismu na Lebruna se pritožuje nad "kravjo kupčijo".

Pariz, Francija, 9. septembra. — Tudi "božanski" pesnik Gabriele D'Annunzio se je sedaj na njemu značilen način vmešal v spor glede Abesinije.

Italijanski poslanik Vittorio Cerutti je francoskemu predsedniku Lebrunu v Elysee palači vročil pismo, v katerem D'Annunzio poziva Francoze, da pomagajo italijanskemu narodu pri osvojitvi Abesinije.

Večina Italijanov, — pravi d'Annunzio, — v nemiru pričakuje vest o prelomu Italije z Ligo narodov. Povem vam: pretežna večina se zaničljivo obrača od počasne kravje kupčije! Ali bo prelom prišel jutri? Upamo s planteco dušo!

D'Annunzio trdi, da je popolnoma prepričan, da nikdo v Franciji ne more biti ponosen na žalostne poskuse Lige narodov, da bi il duceja odvrnila od vojne z Abesinijo. Po njegovem mnenju temelji angleška politika na laži in nevednosti. Italija pa je prežeta odločnosti in želje po svobodi in nova veličina naroda kliče po pravem rimskem triumfu nad barbarstvom in zavezniki barbarov.

HAUPTMANNOVA USODA ODLOČENA TA TEDEN

Trenton, N. J., 9. septembra. — Bruno Richard Hauptmann bo mogoče umrl na električnem stolu proti koncu novembra ali v začetku decembra, ako bo priznan sodišče, ki se sestane v četrtek, potrdilo njegovo smrtno obsodbo.

Odločitev prizivnega sodišča bo najbrže oznanjena v četrtek. Ako bo potrjena prva obsodba, bo sodnik Robert W. Trenchard v dveh tednih Hauptmanna še enkrat obsodil na smrt zaradi odvedbe in umora Lindberghovega sina.

Prizor v sodnijski dvorani v četrtek bo v velikem nasprotju s sodnijsko obravnavo v Flemingtonu. Navzočih bo samo nekaj častniških poročevalcev, sodniki, sodnijski uslužbenci, generalni pravdnik David T. Wilentz in zagovorniki. Zagovorništvu ima še tri odprta pota, ako prizivno sodišče odloči proti Hauptmannu. Ali bo vložen priziv na zvezno najvišje sodišče v Washingtonu, ali prošnja za pomilostenje, ali pa zahteva za novo obravnavo na podlagi novih dokazov.

TRI TRANSFUZIJE KRVI MU NISO MOGLE REŠITI ŽIVLJENJA

NEW ORLEANS, La., 10. septembra. — Davi malo pred šesto uro je umrl v Our Lady of the Lake bolnišnici v Baton Rouge senator Huey P. Long. Podlegel je ranam, ki mu jih je prizadel dr. Carl A. Weiss. Pred smrtjo so mu dali tri transfuzije krvi, toda vsa prizadevanja zdravnikov so bila brezuspešna.

Izza večerajšnjega večera se je samo enkrat zavedel in sicer tedaj, ko je prišla k njegovi bolniški postelji njegova žena. Spoznal jo je in se ji žalostno nasmehnil, ni pa spoznal svojih otrok, ki jih je privedla k njemu.

Malo po polnoči je prišel iz bolniške sobe col. Seymour Weiss. Žalostno je odkimal z glavo, kar je značilo, da je izgubil vse upanje.

Prejšnja poročila so se glasila:

Huey P. Long

Baton Rouge, La., 9. sept. — Življenje senatorja Longa, ki ga je nevarno ranil njegov osebni nasprotnik dr. Carl A. Weiss, visi na niti. Njegovi prijatelji in zdravniki so izgubili vse upanje.

Ob enajstih zvečer so mu zdravniki že vtrgali vbrizgali kri. Zila mu je začela utripati po 118-krat na minuto, docim je prej utripala 91-krat. Kri za transfuzijo mu je dal prijatelj in podgoverner Noe.

V trupu napadaleca Weiss, ki ga je takoj po atentatu ustrelil s strojno puško Longov telesni stražnik, so našli nad trideset ran.

Weiss je že dolgo let sovražil Longa, sovraštvo se je pa še povečalo, ko je Weiss izvedel, da skuša Long spraviti njegovega očeta ob kruh.

NAJSTAREJŠA JABLANA

Nebraska City, Neb., 9. sept. — John Roll zatrjuje, da ima najstarejšo jablano v vzhodni Nebraski, kjer farmerji posebno goje mnogo sadja. Drevo je staro 63 let in ga je vsadil Rollov oče Nicholas Roll.

VIHARJI NA SEVER. MORJU

Izletniški parnik pogran na obrežje. — Vsi potniki so bili rešeni. — Gasilci so hodili do vrta po vodi.

Hamburg, Nemčija, 9. sept. — Močan severozapadni vihar je razburkal Severno morje in je gnal velike valove na severno nemško obrežje in posebno ob izlivu Labe. Majhne ladje so si morale poiskati zavetišča v pristaniščih. Ob dolenjem toku Labe je nek izletniški parnik, ki je vozil 300 izletnikov, med njimi 250 otrok, bil pogran proti obrežju in je nasedel.

Gasilec in morskim paznikom se je posrečilo vse izletnike spraviti na suho. Nekatere otroke, ki jih ni bilo mogoče spraviti na čolne, so rešili, katerim je voda segala do vratu, na rokah prenesli na breg.

Parnik Delphin se je odtrgal od svojega pomola, toda ga je parnik Primus na vrvi skušal vleči na pomol. Voda pa je oba parnika zanesla pod most čez Labo. Primus se je še izvelel iz nevarnosti, Delphin pa je običal pod mostom in so ga pozneje vlačilni čolni pripeljali do pomola.

KOMUNISTIČNI SHOD

Na Union Square v New Yorku se je v soboto zbralo okoli 3000 komunistov in so obhajali 21. obletnico Mladinskega dne. Govorniki so navzočce pozivali na skupno fronto proti vojni in na obrambo sovjetske unije. Na zborovanju ni bilo nikakih izgredov.

Po zborovanju je nekaj sto komunistov korakalo do italijanskega konzulata, kjer so demonstrirali proti italijanski agresivnosti v Abesiniji.

ČIKAŽAN OBDOJEN V AVSTRIJI

Dunaj, Avstrija, 9. sept. — Tukaj je bil obdojen na osemnajst mesecev ječe Otto Franz Zlamalyk, bivši upravitelj Norvegian-American Steamship Corporation v Chicago. Zlamalyk je poneveril šestnajst tisoč dolarjev. Policija je našla pri njem še dvanajst tisočakov.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

E. LUCKA:

PRVA BOLEČINA

Bojan in Lenka sta sedela na brvi, ki je držala čez potok in sta z nogami breala po vodi. "Pazi," je razburjeno zašepetal Bojan, "zdaj jo ujameš!" Iztegnil je palec na nogi, kolikor je mogel, da bi ga lesteča se ribica ugriznila. Ribica se je zares približala, si natančno ogledovala Bojanovo nogo, a se je naglo premislila in je brz odplavala k svojim tovarišicam, ki so jo bile poslate poizvedovat. Ta reč ni tako, kar bi ugajala pošteni belici, je sporočila in že se je vsa gruča vrtele krog bele skale, ne da bi se še brigala za Bojanovo nogo. Lenka jih je žalostno gledala. "Zdaj bodo odplavale!" A Bojan je pripomnil, da bi bila velika belica brez dvoma zgrabila za palec, če bi ne bila Lenka tako nemirna. To jih je odgnalo! "Prav nič nisem bila nemirna! Kar mirno sem sedela, veš," je užaljeno kričala Lenka in stresala z glavo, da sta jo obe kitici las kar bičali po licu. "Pa si bila nemirna!"

Tedaj se je Lenka maščevala in je prav močno zapljuskala po vodi, da je bil Bojan ves moker, ona pa tudi. Bojan je menil, da je zdaj začetek za sovražnosti in vse štiri noge so tako dolgo čofotale, da sta bili nujni obleki do dna premočeni. Nato sta se oba umirila in se vprašujoče spogledala. Bojan je predlagal, da bi šla meti lje lovit. Planila sta pokonci in norela okoli, a nista niti enega ujela.

"Rumeno pišče je mrtvo!" Vsa razgreta je pritekla Nana. Kar je povedala, je tudi onadva prevzelo. "Čisto mrtvo!" — "Zares mrtvo?" — "Ker je bilo tako hudobno!" je razložila Nana blaženo. "Zato je zdaj mrtvo!" — Zdaj, seveda, vsi trije k piščetu, da si ga ogledajo, saj se nihče izmed njih ni videl mrtvo pišče. Bojan in Nana sta zdvijala naprej, a Lenka je morala potegniti še oba čevlčka iz vode. Nato je tako hitro tekla, da je pritekla skoraj istočasno in ni ničesar pozabila, le svoje nogavice. — Tu je ležalo pišče, ki je bilo šele nekaj dni na svetu in je mulelo nožici od sebe. Molče so

ga otroci opazovali in Nana je bila zelo ponosna, ker je bilo pišče njeno. "Ker je bilo tako hudobno in ni hotelo jesti!" je moško povedala. "Pa so ga drugi naredili mrtvega." "Kaj se bo zgodilo z njim?" je vprašal Bojan. "Ali ga bodo pokopali?" je pripomnila Lenka. Nana ni vedela, a njena mati je dejala: "Pokopali." "Zdaj pa poroka!" je vzklila Lenka in skakala tako razvneto sem in tja, da sta njeni kitici kar plahutali krog nosu. "Za poroko se je treba lepo obleči!"

"Res! Poroka!" Nana je zaploskala in Bojan je vpil na ves glas, a ga ni bilo moči razumeti.

"Mama mi bo dala modro ruto in rdeč predpasnik!" Obe deklici sta odskakljali navzgor po stopnicah k Lenkini materi. Bojan je pa čakal. A že sta bili pri njem in v-aka je imela nekaj, Lenka modro ruto in Nana velik, rdeč predpasnik z dolgimi trakovi.

"Alo na vrt!" Vsi trije so stekli po bregu navzgor, da so bili dovolj oddaljeni od hiše. "Ti boš za teto!" je dejala Lenka.

"Jaz sem pa žena." A Nana ni bila zadovoljna. "Ne! Jaz sem žena!" Zavila se je v rdeč predpasnik, in si ovila trakove krog glave. — "Viš, jaz sem žena!" Lenka se je razburila in je ruto kar vlekla za seboj. "Jaz sem žena! Ali ne, Bojan?"

Lenka in Nana sta obstali pred možem. Hipoma so se obrzi zresnili, nič več niso cepetali, tesnoba jih je obšla. Nana si je rdeči predpasnik ljubko ovila krog glave, da so kukali izpod njega svetli, plavi lasje. Imela je tak smehljaj, ki je vedno ukrotil očeta, če jo je hotel kaznovati in je tudi Bojana omamila. Lenka, ki je bila za leto mlajša, je imela le svojo otroško nemnost in pa zavest, da je v pravici. "Saj sem vendar jaz žena! In ti si teta!"

Bojan se je obotavljal. A mahoma je prijel Nana za ro-

ko in jo potegnil za seboj in je stekel. In ona je tekla prav rada za njim, vsa ponosna, da si je njo izvolil za ženo. Oba sta kar dirjala naprej. Lenka pa za njima! "Saj sem vendar jaz žena!"

Bojan in Nana sta prišla pod jablano. Lenka se je še mučila po strmi stezi. Tedaj se je Nana obrnila. "Kar k mami pojdi!" — V njenih šestletnih ametističnih očeh se je blestelo zmagoslavje in okrut-

TIHOTAPCI OPIJA V SINGAPORE

V Singapuru, prometnem križišču daljnega Vzhoda je bilo zbirališče mednarodne trgovine z opijem. Toda angleška vlada je uvedla monopol na opij in leto za letom krči dovoljeno množino opija za prodajo, tako da bo opij skoraj izginil z Malaje.

Temeljna misel te borbe je kaj preprosta. Vlada tako zvanih "Strait Settlementov," ki jih tvorijo prav za prav tri vlemesta: Singapore, Penang in Malaka in kjer bivajo skoraj sami Kitajci, je spoznala, da se je nemogoče uspešno upirati prodaji opija, če ga vlada dovoli prodajati. Vlada predelava sok opija, proizvod maka, v navadno trgovsko blago, ki se mu pravi handu. Tega država na drobno razprodaja v cinkovih škaticah po trgovinah.

Tvornica za handu je jako zanimiva. Blizu Singapura je skupen poslopj. Železna vrata se odpro šele, če zakliče različna imena. Semkaj ne sme noben tujec. Nezaupno nas odvede orjaški stražnik k ravnatelju "tuan bezarju." Ko nas pa ravnatelj prijazno sprejme, se tudi stražnik odstrani.

Stopimo v prostorne, svetle in hladne delavnice. Majhne kitajske deklice sede za stroji, ki izdelujejo škatice iz cinka. V drugi dvorani polnijo škatice. Rjava, smolasta tekočina počasi kaplja v majhne cevke, ki jih v tretjem prostoru zamašijo, zapečatijo z državnim pečatom in oddajo v dvorano za kon-

nost. — "Ali ne, Bojan? Lenka ne potrebuje nič več!" — Držala se ga je.

Bojan je bahavo povedal, kar je rekla Nana: "Kar k mami pojdi!"

"No, vidiš! Ali si zdaj sita!" je dejala Nana.

Lenka je obstala — izobčena!

Ta nenadni preobrat sreče ji je obtežil srce ko s kamnom. Oči so se ji zasolile. Žalostno sta se povedli kitici po ušesih. Lenka se je obrnila in šla najprej počasi, nato je začela teči. "Mama! Mama! Saj sem jaz žena! Noče se poročiti z menoj!" — Divje je zaihtela in komaj pristorkljala po stopnicah. In ko je dosegla varno mamično naročje, je spet in spet zalpilala v ihti: "Mama, saj sem vendar jaz njegova žena!"

Tu je važno delo: sleherni posodico stehajajo in niti za centigram ne sme biti ne preveč ne premalo opija v njej. Kadilec bi koj opazil razliko, vzbudilo bi se mu nezaupanje do države in skušal bi dobiti opij na drug način.

V zadnji dvorani zavijejo posodice in jih po sto in sto devajo v zaboj. Deklice so jako urne in delajo, ne da bi se ozrle. Spretna delavka "mojstrica" uredi vsak dan 75.000 posodice. Pa je tudi "izredno dobro" plačana: za osemurno delo prejme pol dolarja na dan. Taka mezda je nekaj prav posebnega za kitajsko dekle. Njene tovarišice prejemajo komaj polovico, pa s to polovico prav srečno živijo.

V kovinastem skladišču so zloženi zaboji opija. Na tisoč jih je in sleherni je vredna približno 600 Din. Od tu jih razpošiljajo v mnoge majhne malajske sultanate pa v Borneo, Hongkong in na britske otoke. Vsak dan znaša kupčija na milijone dinarjev, vendar je vsako leto manjša.

Ker mora biti vsak kadilec opija vpisan in ker prajema je določeno količino opija in sicer toliko, kolikor ga določi zdravnik, ni čudno, da si nočejo kadilci opija drugače nabaviti kaj — seveda ne od države. Tihotapstvo je zakonito določeno. Vsako ladjo preiščejo. Malajski tozadevni uradniki se z urnimi čolni že daleč od pristanišča peljejo ladji naproti in vršijo svojo službo potrpežljivo in vztrajno. Brez dvoma ni lahko preiskati kak velik parnik. Vendar skoraj ni mogoče najti vseh koticov, kamor so zvit Kitajci skrili opij. Povsod ga dobi: v tankih za vodo, pod premogom, v rešilnih čolnih.

Nekega večera sem se odpeljal s preiskovalnimi uradniki veliki holandski tovorni ladji naproti. Ladja je bila zvrhoma naložena in je imela še polno sodov olja. Le s težavo smo splezali v zadnji del ladje. Preiskali smo že šrambo, posode za vodo in čolne. Ničesar nismo našli. Pravkar smo hoteli stopiti na mostiček, ko je prihitel malajski paznik in nama povedal, da so pod premogom našli velikansko zalogo opija.

Šli smo globoko dol v trehuh ladje. Temni rovi za premog so se mi zdeli ko velikanska, odprta žrela. Le posamič smo mogli stopati po ozkih železnih stopnicah. Kakor strahovi so se spodaj smukale sence uradnikov z električnimi svetilkami. Jako nevaren je tak posel, saj se kupi premoga kaj lahko poderejo in zasujejo žrtve.

Pred seboj zagledamo pet velikih kangel za bencin, ki so bile zvrhoma polne smolnate tekočine v vrednosti več tisoč dolarjev. Prvi kurjač je stal med

(Nadaljevanje na 4. strani)

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

Romani:

Nadaljevanje

PATER KAMETAN, spisal Verdictus. 187 strani. Cena 1.—

Roman, napisan po ustnih izročilih in tiskanih virih. Zgodba človeka, ki ni bil rojen za samostan ter se je sledil po hudih bojih vrzel zopet v življenje.

PINGVINSKI OTOK, spisal Anatole France. 282 strani. Cena .60

To je satira na francoske pretekle in sedanjne razmere. V tej knjigi je slavni francoski pisatelj najbolj drzen in brezobziren v svoji zabavljalci.

PISANE ZGODBE, spisal Janko Kač. 113 str. .60

"Med Padarji in Zdravniki" ter "Pisane Zgodbe" je spisal naš poljudni pisatelj Kač, ki se je posebno posvetil s svojim znamenitim romanom "Grunt". Prva knjiga vsebuje 24, druga pa 18 kratkih in zanimivih povesti.

PLAT ZVONA, spisal Leonid Andrejev. 131 str. Cena .40

Poleg naslovne povesti slavnega ruskega pisatelja vsebuje knjiga še dve, namreč "Misel v megli" in "Brezlno".

POPOTNIKI, spisal Milan Fugelj. 95 strani. Cena .60

V tej knjigi je zbral znani slovenski pisatelj Fugelj deset črtic iz našega domačega življenja.

POVESTI IN SLIKE, spisal Ksaver Meško. — 79 strani. Cena .60

Knjiga vsebuje tri povesti našega priljubljenega pisatelja, mojstra v opisovanju. Njegov slog je izrazit, njegove misli so globoke in mehke. Posebno ženske so vnete za njegova dela.

PRAVICA KLADIJA, spisal Vladimir Levstik. 144 strani. Cena .50

Povest iz vojne dobe, ko se je v srcih vseh naših razsodnih ljudi porajala misel na edinstveno Jugoslavijo. Levstik je to klasično opisal. Z osvobodjenjem domovine doseže tudi povest svoj višek.

FRED NEVIHTO, spisal I. Turgenjev. 96 str. Cena .35

Mojstersko delo slavnega ruskega pisatelja.

PRIHAJAČ, spisal Fr. Detela. 157 strani. Cena .60

Kakor vse Detelove povesti, je tudi ta vzeta iz našega pristanišnega domačega življenja.

PRI STRICU, spisal Gangl. 111 strani. Cena .60

PRODANE DUŠE, spisal Joža Likovič. 160 str. Cena .60

Kdor hoče vedeti, kaj počno fašisti z našim ubogim ljudstvom na Krasu, naj prečita to pretresljivo zgodbo.

PTICE SELIVKE, Rabindranat Tagore. Trda vez. 84 strani. Cena .75

Prigovori, esaji in misli slavnega indijskega pisatelja.

RANJENA GRUDA, spisal Ivan Albrecht. 103 strani. Cena .35

Posebno zanimanje vzbuja ta povest po svoji aktualni vsebini, ki razmotriva pereče moderne probleme in pomena v drugem delu v vojno in povojno dobo.

RDEČA MEGLA, spisal Karl Figor. 192 strani. Cena .70

V širokem stilu zasnovan avanturističen roman znanega pisatelja, ki zna dejanje razplesti s tako čudovito fineso, da mora čitatelj nehoti z napetim pričakovanjem čitati do konca.

RENE MAUPERIN, spisal Edmont de Concourt. 239 str. Cena .40

Roman o dekletu iz visoke pariške družbe. Delo je polno fines in zanimivosti zlasti v risanju značajev.

ROMANTIČNE DUŠE, spisal Ivan Cankar. 87 strani. Cena .60

SANIN, spisal M. Arčbašev. 488 str. Cena 1.—

Ta znameniti roman, ki je bil svojočasno na Ruskem in na Nemškem konfisciran, slika na realističen način ruskega inteligenta, malomeščana, oficirja, študenta, žida, žensko v okviru družine in samostojno učiteljico.

SIN MEDVEDJEGA LOVCA, spisal Karl May. 160 strani. Cena .30

Dejanje te lepe povesti se vrši na amerškem Zapadu. Pestre slike iz indijanskega in pljotarskega življenja. Mayu sicer očitajo, da ni bil nikdar v Ameriki, toda življenje na amerškem Zapadu je znal dosti natančneje opisati kot marsikdo, ki je živel tam.

SEKIRNOST NAJDEKKE, povest. Trdo vezano. 93 strani. Cena .50

To je po naše prirojenka povest, ki bo zanimala slehernega bralca. Hudim duševnim bojem glavnega junaka oziroma junakinje, sledita zaslužena sreča in zadovoljstvo.

SLIKA DOMIANA GRAYA, spisal Oscar Wilde. 301 strani. Cena .120

To je eden najbolj značilnih spisov znamenitega angleškega pisatelja. Roman je izredno zanimiv po svojem stilu, po svoji fantastični vsebini, ki veže bralca z nepremagljivo silo nase.

SPISJE, Male povesti iz kmetijskega življenja. — 67 strani. Cena .35

SREDOZIMCI, spisal Peter Bohinjec. 84 strani. Cena .40; vezano cena .60

Zbirka kmetijskih povesti iz našega življenja. Bohinjec je dober pisatelj, ki v svojih spisih dobljuje pogodi duševnost našega človeka. Ob čitanju njegovih del se zdi človeku, da ima pred očmi prizore iz domovine.

SLIKE, spisal Ksaver Meško. 189 strani. Cena .60

Osem povesti, ki zaslužio, da jih sleherni prečita.

STUDENT NAJ BO, — NAŠ VSAKODNEJŠI KRUH, spisal F. K. Finkler. 80 strani. Cena .50

Naš mojsterski pripovednik nam nudi v teh dveh svojih delih obilo duševnega užlaka.

STRAHOTE VOJNE, spisala Bertha pl. Suttner. 228 strani. Cena .50

To je ena najslavnejših knjig, ki imajo namen vzbuditi v človeku stud do vojne. Pošastni prizori so opisani točno in natančno. Vsaka mati bi morala čitati to knjigo, kajti to je izpoved žene in matere, ki je izgubila na bojišču svoje najdražje.

SVETLOBA IN SENCA, spisal dr. Fr. Betela. 176 strani. Trdo vezano. Cena .120

Naš znani pisatelj Betela je s tem svojim delom zopet posegel v naše preprosto življenje ter izbornor orisal značaje, ki nastopajo v njem.

TARZAN IN SVET. 308 strani. Cena 1.—

TARZANOV SIN. Vezano 301 strani. broširana .90

TARZAN, SIN OPICE. 302 strani. broširana .90

Pisatelj Edgar Rice Burroughs je v svojih delih o Tarzanu obdelal snov, kakršne ni obdelal pred njim še noben pisatelj. Njegova dela so prestavljena v vse kulturne jezike ter ne zanimajo samo mladine, nač na tudi odrasle.

TATIČ, spisal France Bevč. Trda vez. 86 str. Cena .70

Naš izhoren primorski pisatelj nam daje v tej knjigi dve povesti, ki jih je posvetil svoji materi.

TUNEL, spisal Bernhard Kellermann. 295 str. Cena 1.20

Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Čele armade delavcev se zarijajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovita katastrofa, katere žrtev je na tisoče in tisoče delavcev. Toda železna volja inženirja Allana ne odneha, dokler ne stoe med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak.

TRI LEGENDE O RAZPELU, spisal Julius Zeyer. Trda vez. 83 strani. Cena .65

Prevod treh zanimivih povesti znanega češkega pisatelja.

UGRABLJENI MILIJONI, spisal Seliger Brat. 291 strani. Cena .120

Knjižnica "Jutra" nam je s tem delom predstavila skrajno napet roman ameriškega Jugoslavana. Kdor bo prečital to delo, bo nehoti vzklil: "Da, Ivan Bellé je bil pa res duhovitejši nego vsi detektivni sveta!"

VEČERNA PISMA, spisala Marija Kmetova. Trda vez. 51 strani. Cena .75

Knjiga vsebuje petnajst pism, ki jih preveva iskreno občutek. Pisma govorijo o sanjah ženskega srca, o ljubezni, o sorodnih dušah.

VELIKI INKVIZITOR, spisal Michel Zevaco. 124 strani. Trda vez. Cena .120. Broš. 1.—

Kdor hoče poznati strahoto španske inkvizicije, naj prečita to delo, ki je bilo spisano po resničnih podatkih in mora navdati čitatelja za grozo.

VERA, spisala Olga Waldova. 154 strani. Cena .40

Roman je poln lepih prizorov, opisuje skrbno življenje nekdanjih najvišjih krogov nemške in ruske aristokracije in kaže, da so bili med njimi poleg manj vrednih tudi srčno-plemeniti ljudje.

VERNE DUŠE V VICAH, spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena .30

Eden najboljših spisov francoskega mojstra.

V GORSKEM ZAKOTJU, spisal Anton Koder. 130 strani. Cena .40

Zanimiva povest iz prejšnjega stoletja, vzeta iz našega kmetijskega življenja.

V KREMPLJIH INKVIZICIJE, spisal Michel Zevaco. 461 strani. Cena .130

To je mojstersko delo v svetovni literaturi z nešteti zapletljivi in nasičeno vsebino, da bo navezalo vsakega čitatelja, ki ga vzame v roko.

V METEŽU, spisala Marija Kmetova. 219 str. Cena 1.—

Pisateljica je v tem romanu globoko pogledala v žensko dušo. Usode petero žensk raznega tipa in značaja se križajo v metežu življenja, iz katerega izidejo vsaka na svoj način.

VETNAR, spisal Rabindranat Tagore. 105 str. Trdo vez. .75 Mehko vez. .60

V knjigi je vsebovana globoka mirna modrost in srčna plemenitost najslavnejšega indijskega pisatelja.

VOJNIMIR, spisal Josip Ogrinec. 78 str. Cena .35

Zanimiva povest iz časov prekrščevanja koroških Slovencev.

V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, spisal Robert Kraft. DVA DELA. 482 strani. Cena .160

Veskoč napet roman, ki ga čitatelj ne more odložiti, dokler ga ne prečita do konca. — Poln najneverjetnejših dogodivščin in zapletljajev.

V ROBSTVU, spisal Ivan Matičič. 255 strani. Trda vez. Cena .125

Ivan Matičič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih grozot ter posledic, ampak zna tudi vse pretresljivo opisati.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, reko-mandirajte pismo.

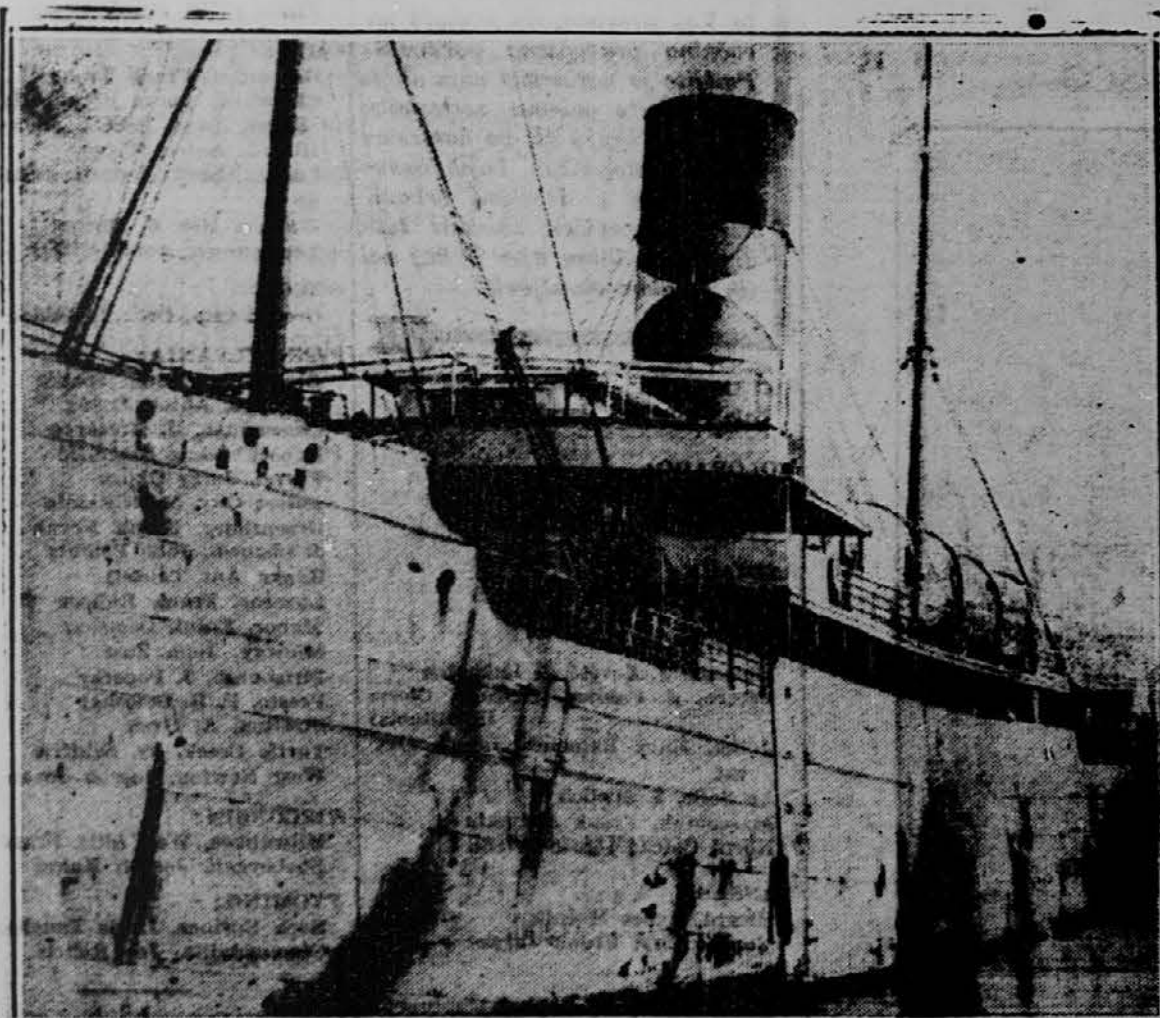
KNJIGE POŠILJAMO POŠTNE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

NA POMOČ PARNIKU "DIXIE"

ki ga je vrglo viharo morje na pečine ob obali Floride, je prvi dospel parnik "Limon," ki ga vidite na sliki. Z "Dixie" je bilo mogoče rešiti vse potnike in mornarje.

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

36

— Verjamem vašim besedam in verjamem vašemu obrazu. — V Albertovih besedah naenkrat nastane velika toplota, ki pa se je zopet ohladila, ko govori dalje: — In da sem bolj odkrit: moja pomoč velja mnogo manj vam kot pa vaši umetnosti.

— Moja umetnost! — Lahen, bolesten vzdih. — Da, gospod! Iz ljubezni do svoje umetnosti hočem postati vreden te pomoči! In prisegam vam, da boste slišali o meni! Kmalu! Samo še ena prošnja. Saj smem vedeti za ime moža, ki je moje življenje —

— Ime mi je Rihard — Rihard Mueller. — Šaljivi glas, ki ga je poskušal Albert, se ni hotel posrečiti: — To je ime, katerega se je mogoče lahko zapomniti.

— Ne bom ga pozabil. Nikdar! — Tujec prime roko moje-ga prijatelja in se je oklepal z veliko hvaležnostjo brez besed.

Svojim očem nisem mogel verjeti, ko sem videl, s kako naklonjenostjo visi njegov pogled na blede obrazu tujca, ki se je bližal vratom.

Na pol pota tujec obstoji in poželjivo gleda gosli, ki so ležale na klavirju.

— Dovolite, prosim — te gosli — dolgo je že temu, da sem —. — Ko mu Albert prikima, iztegne tujec obe roki po goslih, s prsti naglo preleti strune, jih vglasi, prime lok ter dvigne gosli pod brado. Njegova postava se potegne, glava mu raste iz ramen in ko pot gotovimi in dolgimi potezami loka zvene trizvočni glasovi, njegova lica pordeče in oči se mu pri-čno sanjavo lesketati. Iz turobne melodije preide na adagio Be-riotovega vijolinkega koncerta. To je bilo igranje, da sem po-polnoma pozabil prejšnje dogodke, iz katerih je zrastle seda-nja minuta. Vse moje misli so bile pri teh kipečih glasovih.

Ena struna poči.

— O, Bog! — Tujec v velikih skrbih povese gosli. — Ko-lika škoda! Tako lepo je bilo mogoče igrati na njej!

Molče se obrne Albert proti oknu.

In tujec, ki je smatral Albertovo kretnjo kot nevoljo, ker so bile gosli poškodovane, pravi ves zmeden: — Žal mi je, toda skušal bom struno zvezati. Mislim, da znam to dobro.

— Ne! Pustite to! — ga prekinde Albert. In ko vzame mla-deniču gosli iz rok, pravi s čudnim povdankom in česar nisem mogel razumeti: — Za vas bo to zelo koristna lastnost, ako znate raztrgane strune zopet zvezati. Tukaj je vaš trud odveč.

Prestrašen ga pogleda tujec. Ko se zopet hoče zahvaljevati in vidi odklanjajoče kretnje Albertove roke, potrpi pograblji svoj klobuk in z nerazumljivim pozdravom zapusti sobo.

Kimaje pred se, trudno in počasno se Albert zopet obrne k oknu ter se z roko in čelom nasloni na šipo.

— Svojo prisotnost moram opravičiti, — pravim, — toda bil sem v velikih skrbih zaradi vas.

Albert menda ni slišal.

— Albert! Ali je napad zapustil za seboj kake slabe posledice? Ali vam ni dobro?

— Tako dobro mi je kot človeku, kot bi kaka groba pest premešala mozeg po vseh kosteh. — Napol se obrne od okna.

— Vendar ni bilo prav, da sem ga pustil tako hladno oditi. — Albert me pogleda z boleznim pogledom vročih oči. — Ali si morete misliti, kdo je ta, ki je odšel?

— Kdo?

— Marjetin oče! In brat onega dekleta, ki sem jo ljubil do blaznosti in me je vendar varala! Da me je zavrгла s trdo brezsrčnostjo in ki jo navzlic temu še danes ljubim z željno dušo in pekočim srem.

Strmim vanj, ne da bi mogel izpregovoriti kako besedo. In moja prva misel je bila Marta. Stoji pred menoj, kot bi se prazni zrak premenil v življenje z bridkim nasmehom, z očmi, v katerih je ugasnil sijaj. Stresa se mi sree. In pri vsem strahu bi se še veselo zasmejal, kajti čudno-neumno mi šumi po glavi:

— To je stara povest —. — In poleg svojega dobrega tova-riša vidim preperelo postavo mladega goslača stati pred me-noj, vidim pred njim ljubki obrazček mrtvega otroka. Oba pri-merjam med seboj in najdem podobnost samo v barvi oči in las.

In vendar je vsak obraz zbujal v meni isti spomin. Na koga?

— In moral sem ga najti, da, ravno jaz! In ravno v uri, ki bi bila mogoče njegova zadnja, ako mu slučaj ne bi ponudil dobre roke. Usoda, dragi prijatelj, je slab komik. Ima domisle-ke, ki bi se mogli veselo izigrati. Pa so tako nespametni in ne-mogoči, da občitimo bolečine, ko bi se morali smejati. — Al-bert protisne pesti na svoje čelo in se vrže v naslonjač. Nekaj časa molči. — Tam na ogrodlju mestne železnice, ki jo gradijo, sem ga našel sključenega na tleh v temnem kotu. Ogovoril sem ga. Mimo bede, ki se stiska v kot, ne morem iti, odkar sem moral sam stati v kotih ulic s ponošeno obleko, lačen in pre-mražen. Vzel sem ga s seboj. Zopet mu stresa, kadar se spom-nim, ko je prva slutnja prešinila moje možgane, kako sem be-sedo za besedo —. Ne, ne! Vse je še prenovno za mene, kot pa bi mogel vreči iz sebe z besedami. Počakati moram, da se po-mirim. — Divje zbeigan skoči na noge in stopi k meni ter po-loži roko na moje ramo. — Toda povedati vam hočem kaj dru-gega. Kdaj bova odpotovala? Midva oba?

— Albert! Prijatelj! — Z veseljem primem njegovo roko.

— Ali prav razumem? Ali ste se odločili? In kdaj hočem od-potovati? Jutri! Vsako uro, ki vam je primerna! Še danes!

— Danes? Ne! Toda jutri? Z jutranjim vlakom?

— Da, da, da! Dobro! Toda povejte mi, dragi prijatelj, kako je vse to prišlo tako naglo? Da ste se mogli odločiti!

— Nikdar ga ne maram več srečati. Ne tukaj, ne zdaj! In ker sem se moral danes tako trpko prepričati, da me spomini morejo najti povsod in doiti in vsakem potu, nimam več vzro-ka, da bi bežal pred vami!

— To je beseda! To mi je všeč! Pred naše potovanje ne bi mogli postaviti boljšega znamenja kot to besedo. Ta pot v do-movino bo za vas pot v bodočnost! In kdo ve, mogoče tudi pot do sreče!

Senca se splazi čez njegov obraz.

(Dalje prihodnjik.)

Vesti iz Primorja.

"Podeželski radio" na Goriskem.

Goriški pokrajinski odbor je imel pred nekaj dnevi svojo prvo sejo, na kateri so se posveto-vali, kako zbrati potrebna sred-stva za nakup potrebnega šte-vila radijskih sprejemnikov, ki se imajo namestiti po vseh šo-lah na deželi, in kako organizi-rati prebivalstvo vsakega posa-meznega kraja, da se bo korpo-rativno udeleževalo tako zva-nih javnih radiofonskih mani-festacij, ki postajajo zadnje ča-se vedno bolj pogoste in je ude-ležba pri njih mestoma že obve-zna, zlasti če prenašajo radijske oddajne postaje govore vodil-nih fašističnih državnikov ali poročajo o poteku velikih faš-iističnih manifestacij. Končno so razpravljali tudi o delovanju posameznih občinskih odborov.

Občinski odbori so bili usta-novljeni doslej v Zagorju, Koj-skem, Bovecu, Komnu, Dorn-bergu, Podbrdu, Črnuem vrhu, Kanalu, Kobaridu, Koprivi, Če-povanu, Cerknem, Dolenjem, Grgarju, Idriji, Mirnu, Opatjem selu, Renčah, Romansu, Anho-rem, Štanjelu, Temnici, Tolmi-nu, Ajdovščini, Rihenbergu, pri Sv. Križu na Vipavskem in pri Sv. Luciji. Kakor v pokrajins-kem so tudi v občinskih odbo-rih zastopani fašistična stran-ka, fašistične agrarne in indus-trijske ustanove, šola in sindi-kati. Pokrajinski odbor šteje poleg predsednika šest odbor-nikov, občinski odbori pa prav-tako po sedem članov.

V Tolminu

se je mudil novi goriški prefekt. Sprejel je zastopnike krajevnih fašističnih oblasti iz vse gornje soške doline. Nato si je ogledal fašistični dom, prostore "Do-polavora," policijski komisari-jat, karabinjersko postajo, prostore obmejne milice, sindi-katov, nekatere zdravstvene na-prave, škodnikov srednješolski konvikt in gimnazijo.

V Gorici

so poleg drugih umrli 38letna Marija Bergantova, 38letni France Miklavčič, 39letna Eli-zabeta Trobec in 73letni Karel Ciboj.

V Anzovem

se je 20letni Leopold Munger-lin po nesreči s sekuro tako mo-čno udaril po desni roki, da si jo je skoraj odsekal. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico. Ko je bil še doma, je izgubil zelo mno-go krvi, tako da je prispel v bolni-co že docela oslabele.

Smrtna nesreča v Kobaridu.

Te dni se je pripetila 19let-nemu delavcu Francu Muniču iz Volč pri Tolminu smrtna ne-sreča. Prišel je v Kobarid k ne-kemu trgovcu z železnino in mu prinesel več starih granat, ki jih je našel v tolminskih gozdo-vih. Trgovca pa ni bilo doma. Zato se je odpravil na dvorišče za trgovino, kjer je neki dela-vec nakladal staro železo in iz-

strelke granat na voz. Munič je našel med drugo ropotijo tudi del stare granate, ki je bil v njej še vedno dinamit. Posku-šal je razstaviti nevarno stvar, nenadno pa mu je v rokah eks-plodirala in ga dobesedno raz-trgala. Delavcu, ki je stal prav blizu njega, se k sreči ni nič hu-dega pripetilo. Munič je bil na mestu mrtve. Njegove zemске ostanke so prepeljali v Volče, ker so jih pokopali.

IZ NAJTEMNEJŠE AFRIKE

Čujte, kaj pripoveduje Bel-gijec Rene Meus, ki je bil 11 let med ljudozrci in Pigmeji v najtemnejši Afriki, in ki je videl v srcu džungle, kaj je ča-rovnik napravil v pričo množ-i- e domačinov.

"Bilo je v vasi Kikadje v Belgijskem Kongu, kjer sem to videl," tako pripoveduje. "Potoval sem skozi deželo in slišal o nadnaravnih silah ča-rovnika. Slišal sem, da zna delati dež. Bila je suha doba in zem-lja je potrebovala dežja. Neiz-rečeno me je zanimalo videti kaj takega in zato sem mu po-slal glas, da mu bom, če bo po-čakal do prihodnjega dne, pri-nesel darilo.

Drugi dan sem prišel v Ki-kadje. Predstava je bila dolo-čena za popoldne. Šel sem tja, kjer je stalo nebo za čarovni-ka in si bil zbrani domačini od blizu in daleč.

Kot gostu so mi seveda dali sedež poleg čarovnika pod ba-dahinom. Brž ko sem sedel, je čarovnik pred seboj zanimal majhen ogenj. Na ogenj je stresel nekaj prahu, nakar se je razširil močen, bodeč dah, in plamen je postal svetlejši. Pri tem je mrmral, kakor bi pel kakšno popevko.

To je šlo nekako dvajset mi-nut. Že sem začel misliti, da nas bo vse skupaj potegnil, ko sem zagledal daleč tam na za-lodu črn oblak. Tega se prav dobro pomnim, zakaj oblak je bil nekaj posebnega, ves sre-brno podložen.

Nato se je ntilo. Vedeti mo-raš, kako dežuje v tropičnih krajih, ako hočete razumeti, kaj se pravi deževati. Lilo je kakor iz skafa. To je trajalo okoli dvajset minut, nato pa nehato kakor bi odrezal in se začelo jasnit.

Moj šotor je bil pol mlje da-leč. Ko sem od čarovnika od-hajal, so bile mlake po tleh. Skakal sem od luže do luže, a vseeno sem si zmočil noge. Ko sem prišel domov, je moj fant,

demačin, zunaj spal. Odeje so ležale na tleh poleg njega. Za-čel sem ga oštevati, zakaj ni nesel posteljnine z dežja no-ter. Pogledal me je debelo o odvrnil: "A pana mi' vulu". (Saj ni deževalo). "Ni deževalo?" sem vzkliknil. "Pa to po-tipaj!" Dvignil sem odeje, a bile so popolnoma suhe. "Ni moglo deževati, saj ni bilo niti oblaka na nebu," mi je za-trjeval.

Pogledal sem na svoje čev-lje, ki so bili še malo prej mo-kri in videl, da so popolnoma suhi. To se mi je vendar čud-no zdelo; zatem sem tekkel na-zaj v vas, kjer je prej deže-valo, a prepričal sem se, da tudi tam ni bilo dežja.

Spoznal sem, da so me hip-notizirali. Šel sem k čarovniku in mu ponudil kos pisanega blaga, ki ga imajo črnci tako radi, če ponovi slepilo, pa ni hotel.

Ta čarovnik, ta sijajni hip-notik, je bil eden izmed naj-bolj slovečih v Afriki. Znal je vsepolno čarovniških sleparij. Znal je zdihiti dušo, jo posla-ti na romanje in jo zopet po-klicati nazaj v svoje telo, da bi se mu življenje vrnilo.

Ko sem ga prosil, naj tudi s menoj stori tako, ni hotel. Samo smejal se je.

To je bil dober čarovnik. Vsi pa niso dobri. Mnogo jih je, ki bujskajo domačine proti bele-mu plemenu. S svojimi ča-rovniškimi besedami jih hipnoti-zirajo in pošljajo nadnje s su-lico in puščico, da ubijajo. Črnci se belega človeka zelo boje, njih čarovniki si pa znajo po-magati. Skuhajo neko vrazjo pijačo, ki napravi kar besnega tistega, ki je popije.

Neki čarovnik mi je povedal, da dajejo svojim učencem ne-ko zavrelico iz nohtov in las mrliča, leopardovih krempljev in nekaj leka. To napravi člo-veka kar norega za nekaj ča-sa. Strahu sploh ne pozna več.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

810 WEST 14th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-TOVANJE

TIHOTAPCI OPIJA V SINGAPORE

Nadaljevanje s 3. strani.

uradnikom in se tresel po vsem životu. Zavedal se je, da ne bo mogel uiti usodi.

Če na kaki ladji najdejo opij med premogom, takoj vedo, da so ga skrili kurjači, saj ne more sicer noben ladijski uslužbenec, nemoteno brskati po premogu. Sprico drhtečega kurjača, ki ga čaka več let težke ječe, smo previdno kopali dalje. Votlo je zagnelo, kup premoga se je sesedel in odprla se je luknja. Posvetili smo v temo. Spet se je premaknil premog in straho-ma smo se zazrli v neznanski grob. Otrplo truplo nekega Ki-tajca se je strkalo preko čr-nih kosov. Na videz se je zdelo, da je Kitajec skrival opij in ga je premog zasul. Nič nismo ve-deli, ali je pripadal ladijskemu moštvo. Saj prihajajo kurjači na krov le, da prejmejo plačo. Nihče si ne zapomni njih obra-za in imen. Če katerega ni, pa je brz drugi na vrsti.

Prvi kurjač je upal, da ga bo ta najdba rešila. Vneto je zatr-jeval, da ni poznal tega človeka in da je vendar jasno, da je baš ta človek skrnil opij v pre-mog. Vendar — vse to mu ni prav nič zaleglo. Saj je mogel mrtvece skriti opij le tako, da so tudi drugi kurjači vedeli zanj.

Ko smo odhajali s krova, so našli še veliko zalogo utihotap-ljenega tobaka. Baš sem hotel stopiti na lestvico za v čoln, ko je prisopihal star Malajec za menoj in mi izročil pristnega kitajskega psička. Pomežiknil mi je in rekel nekaj o tobaku. Razumel sem ga, a kaj ko jaz nisem bil carinski uradnik, kar je Malajec mislil o meni, in mu tedaj nisem mogel pomagati.

Dan in noč so angleški urad-niki in Malajci na preži za tiho-

11. septembra:	Manhattan v Havre
12. septembra:	Majestic v Cherbourg
14. septembra:	Lafayette v Havre
15. septembra:	Conte Grande v Trst
17. septembra:	Bremen v Bremen
19. septembra:	Berengaria v Cherbourg
21. septembra:	He de France v Havre
24. septembra:	Rex v Genoa
25. septembra:	Washington v Havre
26. septembra:	Champlain v Havre
27. septembra:	Aquitania v Cherbourg
	Europa v Bremen
3. oktobra:	Majestic v Cherbourg
4. oktobra:	Bremen v Bremen
5. oktobra:	Lafayette v Havre
9. oktobra:	Conte di Savoia v Genoa
11. oktobra:	Manhattan v Havre
11. oktobra:	Normandie v Havre
15. oktobra:	Berengaria v Cherbourg
17. oktobra:	Europa v Bremen
17. oktobra:	Aquitania v Cherbourg
19. oktobra:	Rex v Genoa
23. oktobra:	He de France v Havre
23. oktobra:	Washington v Havre
25. oktobra:	Normandie v Havre
31. oktobra:	Majestic v Cherbourg
31. oktobra:	Roma v Trst
	Bremen v Bremen

tapei z opijem. To pot so do-gnali, da je kurjač umoril Ki-tajca, da bi si tako prilastil za-logo opija in jo sebi v korist prodal. A kaj zaleže kazen? Ti-hotapstvo evete....

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno da kdaj imate plačano naročnina. Prva številka pomeni mesec, dru-ga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razpo-slali za Novo leto in ker bi žele-li, da nam prihranite toliko ne-potrebne dela in stroškov, zo-to Vas prosimo, da skušate na-ročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj na-ših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Lavstina

COLORADO: Pueblo, Peter Cullig, A. Saffie

INDIANA: Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS: Chicago, J. Berčič, J. Lukanich

Illinois, J. Fabian (Chicago, Cleve-land, J. B. Demshar)

Joliet, Mary Bambich, Joseph Ffrat

La Salle, J. Spellich

Massachusetts, Frank Augustin

North Chicago, Jole Zelene

KANSAS: Girard, Agnes Močnik

Kansas City, Frank Žagar

MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec

Steyer, J. Černe (za Penns.-W. Va. in Md.)

MICHIGAN: Detroit, Frank Štular

MINNESOTA: Chisholm, Frank Gonzo

Ely, Jos. J. Peschel

Evelev, Louis Gonzo

Gilbert, Louis Vessel

Hibbing, John Povše

Virginia, Frank Hrvatic

MONTANA: Roundup, M. M. Panlan

Washoe, L. Champa

NEBRASKA: Omaha, P. Broderick

NEW YORK: Gowanda, Karl Strinsha

Little Falls, Frank Mast

OHIO: Barberton, Frank Trohe

Cleveland, Anton Bobek, Chas. Mar-linger, Jacob Resnik, John Slapnik

Girard, Anton Nagode

Lorain, Louis Balant, John Wura-že

Warren, Mrs. E. Rachai

Youngstown, Anton Kikelj

OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar

PENNSYLVANIA: Broughton, Anton Ipavec

Claridge, Anton Jerina

Conemaugh, J. Brezovec

Export, Louis Supančič

Farrel, Jerry Okorn

Forest City, Math Kamin

Greensburg, Frank Novak

Johnstown, John Polants

Krayn, Ant. Taušelj

Lazerna, Frank Balloch

Manor, Frank Demshar

Midway, John Žust

Pittsburgh, J. Pogačar

Presto, F. B. Demshar

Steeltown, A. Hren

Turtle Creek, Fr. Schlfrer

West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Skov

Sheboygan, Joseph Kakeč

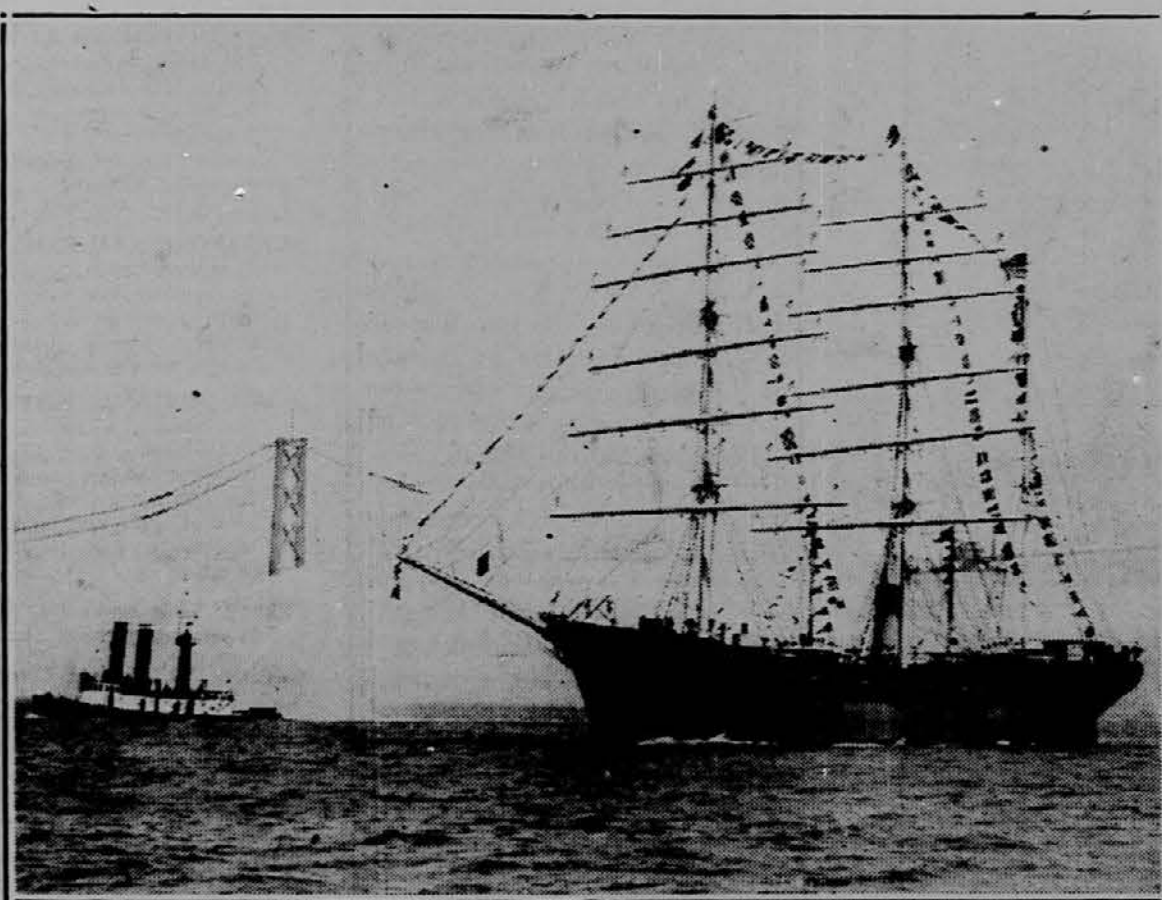
WYOMING: Rock Springs, Louis Tauchar

Diamondville, Joe Ročič

Vsak zastopnik trša potrdilo za svo-to, katere je prejel. Zastopnike raje kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

"PRISTANIŠKI DAN" V SAN FRANCISCO

so praznovali z velikimi svečanostmi. Ljudje so imeli priliko opazovati veliko nasprotje: v ozadju je najmodernejši in najdaljši most na svetu, v ospredju pa stara jadrnica, ki se je tudi udeležila proslave.